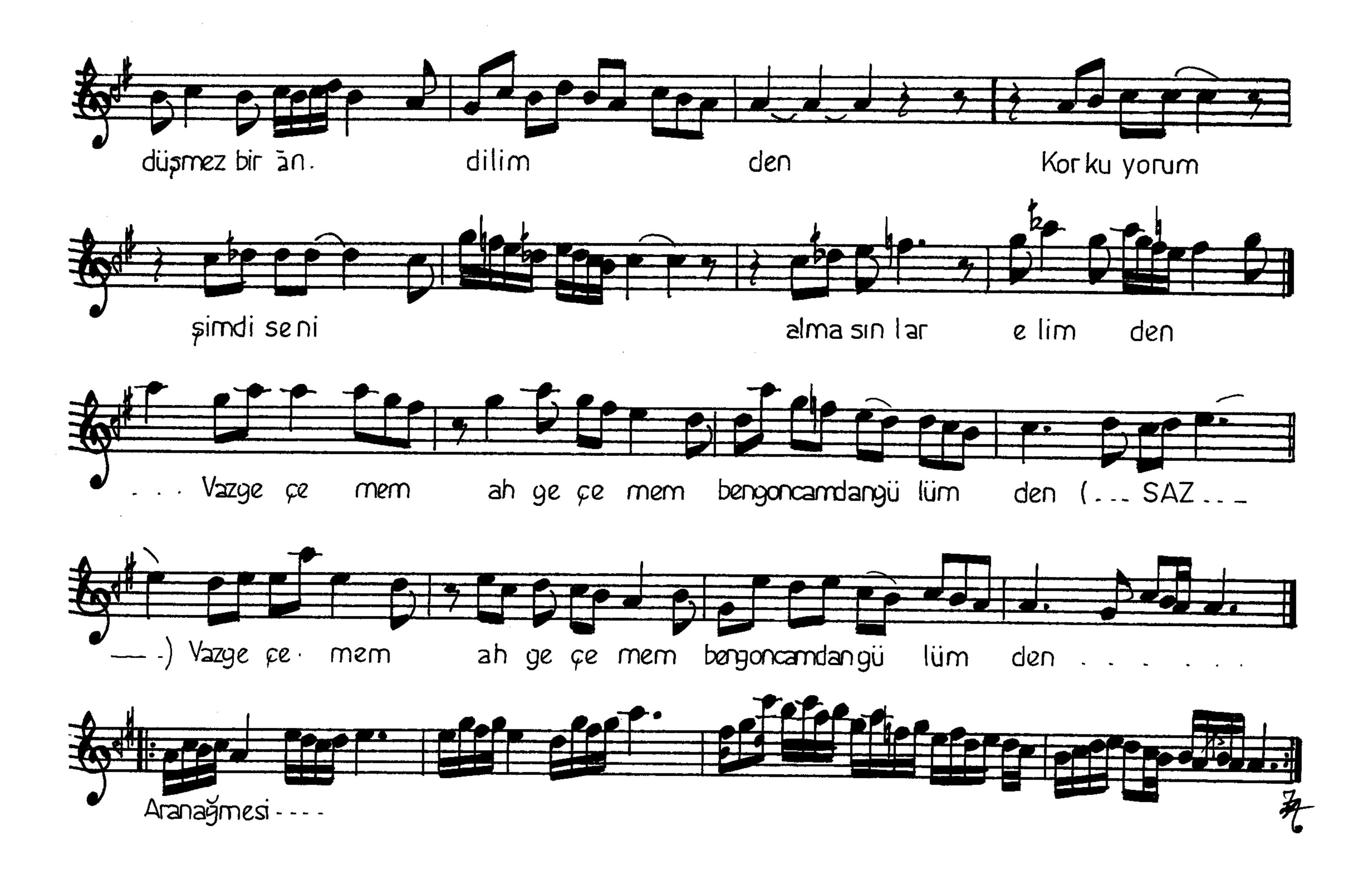
HÜSEYNÎ ŞARKI





Sen bir güldün hem goncaydın, seni sever okşardım Gölge veren gül dalıydın, sana doğru koşardım O gölgen de bir ipekti sarınırdım ben ona Güzel kokun can katardı benim öksüz ruhuma

Beni nasıl ayırdılar, uzak kaldım gülümden Rabbim gibi senin adın düşmez bir an dilimden Korkuyorum şimdi seni almasınlar elimden Vazgeçemem, ah geçemem ben goncamdan gülümden

(Güfte: Kendisi'nin)